

**Lakivaliokunnan mietintö n:o 6 hallituksen
esityksen johdosta laeiksi sakkorangaistuksen täytäntöönpanosta
annetun lain sekä rangaistusten täytäntöönpanosta annetun ase-
tuksen 6 luvun 2 §:n muuttamisesta**

Eduskunta on päätöspöytäkirjan ottein 24 päivältä huhtikuuta 1981 lähettänyt lakivaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi otsikossa mainitun hallituksen esityksen n:o 55.

Valiokunnassa ovat asiantuntijoina olleet kuultavina oikeusministeriöstä lainsäädäntöneuvos Kari Lehtola ja hovioikeudenneuvos Martti Leistén, sisäasiainministeriöstä vanhempi hallitussihteeri Marjatta Kaján, Uudenmaan lääninhallituksesta kansliapäällikkö Juhani Rinne ja Uudenmaan Lääninhallituksen Virkamiesyhdistys ry:n puheenjohtaja, suunnittelusihteeri Pekka Lehtinen sekä Helsingin kaupungin ulosottovirastosta kaupunginvouti Osmo Niiranen.

Hallituksen esityksen tarkoituksena on jatkaa vuonna 1977 aloitettua sakkojen perinnän tehostamista automaattisen tietojenkäsittelyn avulla. Nyt rangaistus määräyksellä tuomittujen sakkojen perintä tulisi kokonaisuudessaan uuden järjestelmän piiriin, jolloin se siirtyisi lääninhallituksilta oikeusministeriölle. Samalla ehdotetaan sakkorangaistuksen täytäntöönpanoa koskeviin säännöksiin eräitä menettelyä yksinkertaistavia muutoksia. Lait on tarkoitus saat-
taa voimaan heti, kun eduskunta on ne hyväksynyt.

Valiokunta on käsitellyt asian. Hallituksen esityksen perusteluihin viitaten valiokunta pitää ehdotettuja säännöksiä tarpeellisina ja tarkoituksenmukaisina ja näin ollen puoltaa niiden hyväksymistä. Valiokunta pitää kuitenkin tärkeänä, että täytäntöönpanoviranomaisille annetaan asianmukaiset ohjeet siitä, mikä viranomaisen tai virkamies voi suorittaa kuittaamisen sakkorangaistuksen täytäntöönpanolain 24 §:n nojalla.

Saamiensa asiantuntijalausuntojen johdosta valiokunta on kiinnittänyt huomiota tämän uudistuksen organisatoriseen vaikutukseen sekä eri hallinnollisten uudistusten yhteisvaikutuk-

seen. Valiokunnan käsityksen mukaan ei ole todennäköistä, että nyt käsiteltävänä olevien muutosten johdosta lääninhallitusten työvoimantarve oleellisesti vähenisi kuten hallituksen esityksen perusteluista on luettavissa. Lääninhallitusten täytäntöönpanotoimistojen työvoimavarat ovat olleet alimitoitettuja eivätkä nyt tehtävät lainmuutokset lainkaan vaikuta sakon muuntorangaistuksen täytäntöönpanon valvontaan, mikä muodostaa valtaosan täytäntöönpanotoimistojen työstä. Kuitenkin niin tämä kuin eräät muutkin eri hallinnonaloilla tehdyt teknisluonteiset uudistukset ovat kohdistuneet lääninhallitusten henkilökuntiin siten, että tietyinä määräpäivinä henkilökunnan määrää on palkkauskäytäntöjen vähentämisen takia supistettava. Toisaalta lääninhallitusten työmäärää on viimeaikaisilla lainsäädäntöuudistuksilla kasvatettu henkilökuntaa vastaavasti lisäämättä. Myös yksityiset työtehtävät ovat yhteiskunnan kehityksen myötä muuttuneet luonteeltaan vaativammiksi. Valiokunnan mielestä hallinnollisia muutoksia toteutettaessa lääninhallitusten henkilöstön asema tulee hoitaa nykyistä joustavammin ja myös kokonaistyövoiman tarve huomioon ottaen siten, että tarvittavat henkilökuntajärjestelyt voidaan tehdä sisäisin siirroin ja luonnollista vaihtuvuutta hyväksikäyttäen.

Valiokunta on myös kiinnittänyt huomiota tuomion muuttumisen vuoksi ja muusta syystä palautettavien sakkojen rahamäärästä maksettavan koron alhaisuuteen. Valiokunnan mielestä palautettavien varojen yleistä korkotasoa olisi lainsäädäntöteitse muutettava.

Edellä olevaan viitaten lakivaliokunta kunioittavasti ehdottaa,

*että hallituksen esitykseen sisältyvät
lakiehdotukset hyväksyttäisiin muuttamattomina.*

Helsingissä 8 päivänä toukokuuta 1981

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa varapuheenjohtaja Suonio ja jäsenet Hirvelä, Jaakonsaari, Joutsenlahti,

Kuoppa, Paakkinen, Pesälä (osittain), Petäjäniemi, Pukkio, Rautiainen, Skinnari, Starast ja Torikka.
